Dilinin daima Allah’ı zikretmekle ıslak tut

Abdullah b. Busr –radıyallahu anh-’dan merfû olarak rivayet edildiğine göre, bir adam Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına geldi: "Ey Allah’ın Rasûlü! İslam'ın ibadetleri bana ağır geldi. Devamlı yapabileceğim bir şey ver ki ona sarılayım." dedi. Bunun üzerine Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Dilinin daima Allah’ı zikretmekle ıslak tut.» Başka bir rivayette: Muâz b. Cebel -radıyallahu anh-'dan aktarıldığına göre: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den en son ayrıldığımda ona: "Hangi amel daha üstün ve Allah'a daha yakındır?" diye sormak oldu. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Dilin, Allah -Azze ve Celle-'nin zikriyle ıslak olduğu halde ölmendir.»

[Sahih Hadis] [Ahmed, Tirmizî, İbn Mâce ve İbn Hibbân rivayet etmiştir]

Bir adam, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e nafile ibadetlerin çoğaldığını, bunları yapamayacak kadar zayıf kaldığını hususunda şikâyet etti. Sonra Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den kendisine büyük sevap kazandıran, kolay bir amel gösterip ona sarılabileceği bir yol tavsiye etmesini istedi. Bunun üzerine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ona, dilinin her zaman Allah Teâlâ’yı zikretmekle canlı ve hareketli olmasını tavsiye etti. Yani her vakit ve her durumda tesbih, tahmid, istiğfar, dua ve benzeri zikirlerle meşgul olmasını öğütledi.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/66541